

Tunnistetiedot poistettu

Käännös

C-870/19 - 1

Asia C-870/19

Ennakkoratkaisupyyntö

Jättämispäivä:

26.11.2019

Ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin:

Corte suprema di cassazione (Italia)

Ennakkoratkaisupyynnön esittämistä koskevan päätöksen tekemispäivä:

19.9.2019

Valittaja:

Prefettura Ufficio territoriale del governo di Firenze

Vastapuoli:

MI

CORTE SUPREMA DI CASSAZIONE

[--]

TOINEN SIVIILIJAOSTO

[--]

on tehnyt seuraavan

VÄLIPÄÄTÖKSEN

asiassa [--], jossa valittajana on

Prefettura Ufficio territoriale del governo di Firenze, edustajanaan virassa oleva prefekti (prefetto), [--]

- valittaja -

ja

MI, [– –]

[– –]

- vastapuolena -

ja joka koskee Tribunale di Firenzen tuomiota [– –], [– –];

[– –] [alkup. s. 2] [– –]

[alkup. s. 3]

Taustaa

Prefettura – Ufficio territoriale del governo di Firenze on valittanut Tribunale di Firenzen tuomiosta [– –]. Valituskirjelmässä on vain yksi valitusperuste. Vastapuoli on vaatinut valituksen hylkäämistä.

Jotta asian ymmärtäminen olisi helpompaa, on syytä esittää seuraava lyhyt yhteenveto tapahtuneesta.

Valituksenalaisella tuomiolla hyväksyttiin valitus, jonka tekijän, MI:n, oli katsottu 24 kertaa rikkoneen lain nro 727/1978 19 §:ää, minkä vuoksi hänestä oli laadittu useita, oikeudenkäyntiasiakirjoissa tarkemmin yksilöityjä pöytäkirjoja useina eri päivinä toistuneista piirturilevyjen esittämättä jättämisistä.

Tuomiolla, josta valittajana oleva Prefettura on valittanut ennakkoratkaisupyynnön esittäneeseen tuomioistuimeen [– –], kumottiin aiempi, valituksen kohteena ollut ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ratkaisu, jossa edellä mainituista tieliikennelain (codice della strada) rikkomuksista laadituista pöytäkirjoista tehty riitautusvaatimus oli hylätty niin, että kyseisistä rikkomuksista määrättiin käytännössä yksi ainoa seuraamus.

Valituksen vastapuolena oleva MI vaatii valituksen hylkäämistä ja on toimittanut tuomioistuimeen tästä kirjelmänsä.

[– –] [alkup. s. 4] [– –]

[– –]

Perustelut

1. Valitusperusteessa katsotaan siviiliprosessikoodeksin (codice di procedura civile) 360 §:n 1 momentin 3 kohdan mukaisesti, että lain nro 727/1978 19 §:ää ja asetuksen (ETY) N:o 3821/85 14 artiklan 1 kohtaa ja 15 artiklan 2 ja 7 kohtaa on rikottu ja sovellettu virheellisesti.

Lyhyesti sanottuna valituksessa vedotaan valituksenalaisen tuomion virheeseen siltä osin kuin kyseisessä, edellä mainitun ajoneuvoon asennetun ajopiirturin piirturilevyjä koskevan lainsäädännön rikkomista koskevassa tuomiossa katsottiin, että kyseisten asiakirjojen esittämättä jättämisestä voitiin määrätä seuraamuksia ainoastaan lainsäädännössä mainituissa rajoissa (kuluvan viikon piirturilevyt sekä kuljettajan edellisten 15 päivän kuluessa käyttämät piirturilevyt tai 1.1.2008 alkaen kuluvan päivän ja edeltävien 28 päivän kuluessa käyttämät piirturilevyt, em. asetuksen 15 artikla) siten, että määrätään yksi seuraamus yhdestä rikkomuksesta eikä – kuten nyt tarkasteltavassa tapauksessa – useita seuraamuksia, jotka koskevat yksittäisiä lyhyempiä ajanjaksoja, jotka sisältyvät lainsäädännössä tarkoitettuun koko ajanjaksoon.

Valittajana oleva Prefettura on nimenomaisesti todennut, että ”nyt tarkasteltava riita-asia on samanlainen kuin [alkup. s. 5] tuhannet ympäri Italiaa tuomioistuimissa parhaillaan vireillä olevat riita-asiat”; esitettyään sitten keskenään vahvasti ristiriitaiset asiaa koskevat tulkintalinjat se on pyytänyt, että asiaan annettaisiin selventävä periaateratkaisu.

2. Valitusperusteen esittelyn jälkeen Corte di Cassazione on todettava seuraavaa.

Vastapuoli, MI, on rikkonut asetuksen (ETY) N:o 3821/85 15 artiklan 7 kohtaa sellaisena kuin se on muutettuna asetuksen (EY) N:o 561/2006 26 artiklalla.

Kyseisessä säännöksessä säädetään seuraavaa: ”Kuljettajan – – on – – pyynnöstä esitettävä – – i) kuluvan viikon piirturilevyt sekä kuljettajan edellisten 15 päivän kuluessa käyttämät piirturilevyt; ii) kuljettajakortti, jos hänellä sellainen on; ja iii) kaikki käsin tehdyt muistiinpanot ja tulosteet kuluvalta viikolta ja edeltäviltä 15 päivältä – –. Kuitenkin 1 päivästä tammikuuta 2008 alkaen edellä i ja iii alakohdassa tarkoitettut ajanjaksot kattavat kuluvan päivän ja edeltävät 28 päivää.”

Tämän asiaa koskevan sääntelykehityksen toteamisen jälkeen on katsottava, että edellä mainitun säännöksen tulkinta on välttämätön nyt tarkasteltavan asian ratkaisemiseksi.

[alkup. s. 6]

Jos nimittäin säännöstä tulkitaan niin, että kuljettaja velvoitetaan vain yhteen tekoon, jonka sisältönä on tiettyä työpäivien määrää vastaavien piirturilevyjen esittäminen siten, että velvollisuus koskee piirturilevyjen esittämistä valvontaviranomaiselle yhtenä kokonaisuutena, on kyseisen säännöksen rikkominen väistämättä yksi rikkomus, koska tekoja on yksi.

Tästä seuraa, että jos tekoja katsotaan olevan yksi, on väistämättä pääteltävä, että teon laiminlyönti muodostaa niin ikään yhden rikkomuksen, josta voidaan määrätä vain yksi seuraamus; seuraamukset eivät voi kumuloitua aineellisesti, eivätkä ne riipu niiden yksittäisten piirturilevyjen lukumäärästä, joiden esittämisen kuljettaja laiminlyö.

Jos sen sijaan säännöstä tulkitaan niin, että se viittaa toimintaan, joka on jaettavissa useammaksi teoksi, voidaan laatia yhtä monta pöytäkirjaa kuin on sellaisia päiviä (tai, kuten nyt tarkasteltavassa tapauksessa, päivien joukkoa), joilta levyjä ei ole esitetty.

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin on jo aiemmin (Corte di cassazione, työoikeuden jaosto, tuomio 3.8.2007 nro 17073) tarkastellut kysymystä, joka koski toimintaa, jota edellytetään elinkeinonharjoittajalta, jonka on asetuksen (ETY) N:o 3821/85 14 artiklan 2 kohdan mukaan säilytettävä piirturilevyjä käytön jälkeen vähintään yksi vuosi.

[alkup. s. 7]

Viimeksi mainittu säännös poikkeaa kuitenkin [15 artiklasta] tehtävältään ja tarkoitukseltaan, eikä sitä siksi voida ilman muuta soveltaa nyt tarkasteltavaan tapaukseen, jossa on kyse teon ja seuraamuksen yhteydestä, vaikka edellä mainitun 14 artiklan sanamuoto ja tulkinta, jonka mukaan kustakin yksittäistä ajopäivää koskevasta puuttuvasta piirturilevystä voitaisiin määrätä erillinen seuraamus, voisi – käänteispäätelmän kautta ja nimenomaisen säännöksen puuttuessa – antaa aihetta katsoa, että edellä mainitun 15 artiklan osalta sekä rikkomus että seuraamus ovat kumpikin yksi kokonaisuus.

Olisi sitä paitsi mahdollista esittää tähän viimeksi mainittuun tulkintaan nähden vastakkainen tulkinta, jossa otettaisiin paremmin huomioon säännöksen mahdollinen kiertäminen tai jakaminen [– –] tai joka olisi paremmin linjassa ankaramman näkemyksen kanssa.

Kuten tunnettua, unionin tuomioistuin on ottanut tähän kantaa 9.2.2012 antamassaan tuomiossa *Urbán* (C-210/10, EU:C:2012:64), jossa oli kyse [unkarilaisen tuomioistuimen] tekemästä ennakkoratkaisupyyntöstä [– –].

Tarkastellessaan kyseistä asiaa, joka koski seuraamuksen oikeasuhteisuutta nimenomaan ajopiirturin käyttöön liittyvien rikkomusten yhteydessä, unionin tuomioistuin totesi seuraavaa: ”Tältä osin kyseisen asetuksen 19 artiklan 1 kohdassa velvoitetaan jäsenvaltiot vahvistamaan – – rikkomiseen sovellettavia seuraamuksia [alkup. s. 8] koskevat säännöt – –. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia, varoittavia ja syrjimättömiä”.

Tästä pitäisi tietenkin seurata, että kukin jäsenvaltio määräisi seuraamuksia, jotka ovat asianmukaisia suhteutettuina koko ajanjaksoon (28 päivää) eikä yksittäiseen päiväkohtaiseen ja mahdollisesti kumuloituvaan rikkomukseen; tästä olisi myös se – edellä jo todettu ja merkittävä – seuraus, että seuraamuksen pelotevaikutusta ei tietenkään saavutettaisi tehokkaasti määräämällä lukuisia seuraamuksia, jotka eivät mahdollisesti olisi oikeassa suhteessa laiminlyönnin kokonaisuuteen.

Koska asiassa vallitsee ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen mielestä ja edellä todetun perusteella objektiivinen tulkinnallinen epävarmuus, ei ennakkoratkaisua pyytäneellä tuomioistuimella näin ollen ole muuta

mahdollisuutta kuin esittää unionin tuomioistuimelle seuraava tulkintaa koskeva ennakkoratkaisukysymys:

Voidaanko [asetuksen (ETY) N:o 3821/85] 15 artiklan [7 kohtaa] kuorma-auton kuljettajan tapauksessa tulkita siten, että siinä säädetään yhdestä kokonaisuutena tarkasteltavasta teosta, jota pidetään vain yhtenä rikkomuksena ja josta seuraa vain yksi seuraamus, vai voidaanko sen perusteella soveltaa aineellisen kumuloitumisen periaatetta siten, että rikkomuksia katsotaan tapahtuneen yhtä monta [alkup. s. 9] kuin säädetyn ajanjakson kuluessa ("kuluva päivä ja edeltävät 28 päivää") on sellaisia päiviä, joilta ajopiirturin piirturilevyjä ei ole esitetty, ja niistä määrätään erikseen seuraamukset?

Näillä perusteilla

Corte Suprema di Cassazione

[– –] määrää, että oikeudenkäyntiasiakirjat toimitetaan Euroopan unionin tuomioistuimeen edellä esitettyyn kysymykseen annettavaa ennakkoratkaisua varten;

[– –]

Tämä välipäätös on tehty [– –] 19.9.2019.

[– –]

TYÖASIAKIRJA